

# "חסדי אשר חנה וחייה"

"הלא פרס לרעב לזמרה ועניים מרודים תביא בית כי תראה ערם וכסיתו ומבשרך לא תתעלם"

חלוקת מזון וסיוע לנזקקים ובית תמחוי נווה דוד, רחוב חיים בר-לב 3 רמלה טל': 08-9249055

## דבר נשיא העמותה:

עמותת "חסדי אשר חנה וחייה" (ע"ר 580405132) הנה עמותת חסד לנזקקים. העמותה ממוקמת ברחוב חיים בר לב 3 בעיר רמלה, ומתנהלת בחנות מושכרת. העמותה קוראת לתורמים אשר יכולים להטות כתף ולסייע לנזקקים, להתקשר ולתרום. כתוב שהמעשר את כספו מתעשר, זה הדבר היחיד שהקדוש ברוך הוא אומר במקורותינו לעם ישראל "בחנוני נא בזאת".

תושבים המעוניינים לתרום מוזמנים לפנות בטל': 08-9249055, זיוה- 052-3128456  
ליפא - 052-8943054 לעמותה אישור לפי סעיף 46 לפקודת המיסים להחזרי מס 31% עבור תרומות

### זמני כניסת השבת:

כניסה:	יציאה:
ב"ש 16:34	17:31
ת"א 16:31	17:30
חיפה 16:21	17:28
ים 16:16	17:29

## פרשת וירא

### תקציר הפרשה - וירא

#### ביקור המלאכים (יח, א-טו)

שלושה ימים לאחר שקיים אברהם את מצוות המילה, יושב בפתח אוהלו ומצפה לאורחים. הקב"ה נגלה אל אברהם במסגרת 'ביקור חולים'. אברהם מבחין באורחים, אץ-רץ להזמין אל אוהלו. ומגלה שאלו מלאכים שנשלחו לבצע שלוש משימות. מלאך אחד לרפא אותו, מלאך שני מבשר על לידת יצחק, ומלאך שלישי להפוך את סדום ועמורה.

#### אברהם מלמד זכות (יח, טז-לג)

ה' מחליט לגלות לאברהם את יעדס הבא של המלאכים, אברהם נעמד לפני ה' ללמד זכות ולבקש עליהם רחמים. משך זמן ארוך הוא מנסה לבדוק עם ה' אולי יש כמה צדיקים, רק משהתברר לו שאפסה כל תקווה, מבין אברהם שכלתה הרעה מאת ה'.

#### הפיכת סדום והצלת לוט (יט, א-כט)

מגיעים המלאכים לסדום ופוגשים את לוט, שמזמין את האורחים אל ביתו. משנודע הדבר בעיר, פורצת סערה: הכנסת אורחים בסדום!...! הציבור דורש להוציא את האורחים ולעשות בהם שפטים האורחים ומכניסים את לוט הביתה ומכים בעיוורון את הצובאים על הבית. המלאכים מצווים על לוט לכנס את כל משפחתו ולהתכונן למילוט מן העיר העומדת להיחרב. עם בוקר, מנחית ה' אש וגופרית מהשמיים והופך את ערי סדום ועמורה לעיי חרבות. אשת לוט, שמביטה לאחוריה הופכת לנציב מלח.

#### לוט ובנותיו (יט, ל-לח)

מכל יושבי סדום ומכל משפחת לוט נשארים רק הוא ושתי בנותיו.. ביתו הבכירה חושבת, כי כמו בימי המבול כן עתה, החריב ה' את העולם כולו ורק הם נותרו לקיים את העולם. בעצה עם אחותה הן משקות את אביהן יין, ושוכבות עמו כדי להביא ילדים לעולם החרב. והן מביאות שני בנים שנקראים אחד בשם עמון. ואחד בשם מואב

#### שרה בבית אבימלך (כ, א-יח)

, ואברהם מחליט להעתיק את מגוריו לגרר, הפלישתים לוקחים את שרה אל בית אבימלך. ה' נגלה אל המלך בחלום הלילה, מזהיר אותו ומצווה עליו להשיב את האישה לבית בעלה.. אבימלך משיב את שרה, מעניק לאברהם כל טוב ומציע לו לשבת בארצו כאזרח-כבוד. לבקשתו של אבימלך מתפלל אברהם אל ה' שיסיר את מכת העקרות שאחזה בבית המלך.

#### לידת יצחק (כא, א-ח)

שרה יולדת בן לאברהם על-פי ציווי ה' קורא אברהם לבנו יצחק. בהגיע הילד לגיל שנתיים, עורך אברהם משתה כהודיה לה'.

#### יצחק וישמעאל (כא, ט-כא)

שרה אינה שבעת-רצון מהקרבה בין יצחק וישמעאל ומההשפעה השלילית שלו זה האחרון על בנה. היא מבקשת מאברהם לגרשו וה' מצווה עליו לשמוע בקול שרה. ה' מסביר לו כי יצחק, הוא יהיה ממשיך דרכו, אך גם לישמעאל צפוי עתיד. וכך עוזבים הגר וישמעאל בנה את הבית ויוצאים אל המדבר. לאחר זמן נגמרו המים שנתן להם אברהם. הגר מניחה את בנה בין השיחים ומתרחקת בחוסר אונים, כדי לא לראות בצער ובמותו של הילד. מלאך ה' מתגלה אליה ומכוון אותה אל באר מים ממנו היא משקה את בנה. הוא גם מבטיח לה כי בנה יגדל וממנו יקום עם גדול.

#### ברית אברהם ואבימלך (כא, כא-לד)

אבימלך מגלה את גדולתו של אברהם, ומעוניין לברות עמו ברית לדורות. אברהם מסכים, וכורת עם אבימלך ברית לדורות. על שם השבועה שנשבעו, נקרא המקום באר שבע. אברהם מקים שם מרכז גדול לאורחים ולהפצת שמו וגדולתו של ה' בפי כול.

#### עקידת יצחק (כב, א-יט)

לאחר תשעה ניסיונות. ה' מצווה על אברהם לקחת את יצחק אל הר המוריה ולהקריבו שם לעולה. אברהם משכים בבוקר ולאחר שלושה ימי ההליכה מבחין אברהם במקום המיועד- מגיע להר המוריה ומקים מזבח, עוקד את יצחק על גביו ונוטל את המאכלת כדי לשחוט את בנו. באותו רגע קורא אליו מלאך האלוקים ומצווה עליו לעצור. אברהם מעלה על המזבח איל תחת בנו. ה' נשבע לאברהם שזכר מעשהו הגדול יעמוד לו ולבניו לנצח. אברהם שב לבאר שבע ומתבשר שנולדה

רבקה

## מפניני הפרשה

**"וירא אליו ה' באלוני ממרא..." (יח-א)**

כאשר נצטווה אברהם אבינו על המילה הוא הלך לשאול את חבריו. שאל את ענר האם לעשות ברית מילה כפי שאמר לו אלוקים.

ענה ענר: עוני נפש – רע (ר"ת – ענר).

הלך לאשכל, אמר לו אשכל: איש שוטה – כורת לאברו (ר"ת אשכל)

הלך לממר א ושאל אותו, אמר לו ממרא: מהר מול – רצון אביך (ר"ת ממרא) (מתוק האור)

**"ויואמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באה..." (יח-ט)**

מדוע שאלו המלאכים על שרה? על דרך הרמז, פרש הגאון מטשעבין שהרי למלאכים הייתה ידיעה מה נעשה בשמים. הם ידעו, שאברהם אבינו חשוב מאוד ואהוב מאוד בשמים. כאשר ירדו לארץ, והגיעו אל אברהם למלא את שליחותם, הופתעו לראות שאברהם מתנהג עמם כאחד האדם. רץ להביא בעבורם בקר, מתקין להם סעודה, ללא כל צלצולים ומלאכיות... חשבו המלאכים, שאולי אברהם אבינו הנו מל"ו הצדיקים הנסתרים, שלא רואים בגלוי את עבודת הקודש שלהם. ביקשו, אפוא, לתהות על קנקנה של שרה, שאולי דרכה יבחינו בייחודים ובכוונות, ויבינו מעלתו של אברהם. לכן שאלו המלאכים את אברהם: "איה שרה אשתך?" אך אברהם ענה להם: "הנה באה..." – גם היא, כמוני, מסתירה את עצמה, לא תראו אצלה דבר... (מתוק האור).

**"כי ידעתיו, למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו..." (יח-יט)**

פירש רש"י: כי ידעתיו – לשון חיבה. הנה אברהם אבינו נתנסה בעשרה ניסיונות, ובכל אלה אין אומר הכתוב: "ידעתיו", מלשי חיבה, אלא רק עבור: "אשר יצווה את בניו ואת ביתו אחריו". סוד קיומו ש העם היהודי ללא ספק הנו התמסרות לחינוך הילדים, ובפסוקים אלו נאמר שזאת הסיבה שמחמתה בחר הקב"ה באברהם אבינו על מנת להקים ממנו את עם ה', משום שרק על ידי כך מובטחת המשכיות של שמירת דרך ה' למשך כל הדורות. בדרך כלל מתבסס החינוך על הדרכה של ההורים לילדיהם, אך לעתים אין מנוס מלהשתמש גם באמצעי עזר, כפי שנאמר בפסוק (משלי יג' כד') "חושך שבטו שונא בנו ואוהבו שיחרו מוסר". בפס' זה מפרש גם האופן בו הדבר צריך להיעשות – באהבה! (מתוק האור)

**"ארדה נא ואראה הכצעקתה..." (יח-כא)**

מהי ירידה זו, הלא הקב"ה מלא כל הארץ כבודו, והכל גלוי וידוע לפניו, ככתוב: "כי רם ה', ושפל יראה", "המגביהי לשבת, המשפילי לראות בשמים ובארץ"? שהקב"ה הודיע כאן את מידת הנהגתו עם בני האדם. שהרי ידוע, שמי שחוטא חטא קל כנגד מלך גדול ונורא, רם ונישא, אין מחילה לחטאו, ואחת דתו להמית. ולומדים זאת מגורלו של שר האופים, שנמצא רסיס אבן בעוגה שאפה לפרעה, והושלך לכלא, ולבסוף נתלה. אם כך מעניש מלך בשר ודם על עוון בשוגג, מה דינו של חוטא במזיד לפני מלך מלכי המלכים, בוראו מטיבו! כך, שאם היה הקב"ה מעניש כפי רוממותו – לא הייתה תקומה לחוטאים! אבל אבינו אב הרחמן מרחם עלינו, ויורד כביכול מרום מעלתו, ואומר: הבה נניח שאינני רם ונישא, ונניח שאינכם חייבים לי כה הרבה, על חייכם וכל רכושכם וטובתכם. האם אז – התנהגותכם מוצדקת? האם אז, מותר לנהוג במידת סדום, בצרות עין, בשנאת הבריות? וכאשר גם אז אין כל הצדקה לעבירה – נחתם דינם.... (אור החיים הקדוש)

## פינת ההלכה

### הלכות בציעת הפת

- הקובע סעודה על פת הבאה בכיסנין, (עוגות בורקס וכדו') דהיינו שאוכל למעלה מ- 216 גרם, נוטל ידיו ומברך עליה המוציא לחם מן הארץ, וברכת מזון. ואם התחיל לאכול אותה שלא על דעת לקבוע עליה סעודה, וברך בורא מיני מזונות, ונמשך באכילתו, עד שאכל שיעור 216 גרם, יברך ברכת המזון, אף שברך בהתחלה מזונות.
- א. תוך כדי אכילת פֶּרֶס=4 עד 7.5 דקות. בכל אכילה שהאדם אוכל (כגון: פירות, ירקות, מזונות, לחם, בשר וכו') אינו מברך ברכה אחרונה אלא אם כן אכל כזית (27 ג') בכדי אכילת פרס. אבל אם אכל כזית ביותר מכדי אכילת פרס (מעל 7.5 דקות), אינו מברך ברכה אחרונה כלל. וכן באכילה של מצווה, כגון אכילת מצה ומרור וכיוצא, צריך לדקדק לאכול כזית בכדי אכילת פרס. כשקובע סעודתו על עוגה (פת הבאה בכיסנין), צריך שיאכל כל כזית מפת הבאה בכיסנין בתוך כדי אכילת פרס.
- ב. כל דין זה של הקובע סעודתו על עוגה, ומברך המוציא וברכת המזון, הוא דווקא שהעוגה נאפית בתנור. אבל עיסה שבישלה או טיגנה, אינה נקראת לחם, ואף אם קובע סעודתו עליהם מברך בורא מיני מזונות ועל המחיה. ולכן על סופגניות שביליתן רכה ונעשות ע"י טיגון בשמן, אפילו אם קבע סעודתו עליהם אינו מברך המוציא וברכת המזון, אלא בורא מיני מזונות ועל המחיה.
- ג. האוכל איטריות ושאר מעשה קדרה מחמשה מיני דגן, וקבע סעודתו עליהם, ואכל אפילו 0.5 ק"ג, אינו מברך המוציא וברכת המזון, אלא יברך בורא מיני מזונות ועל המחיה.
- ד. מי שקבע סעודתו על פת הבאה בכיסנין, והיה בדעתו לאכול למעלה משיעור 216 גרם ונטל ידיו וברך המוציא, ונאנס ולא אכל שיעור זה, מברך ברכה אחרונה על המחיה, אף שברך בתחילה המוציא. ומה שברך המוציא לא נחשב כמי שברך ברכה לבטלה. ומי שאכל עוגה ולא היה בדעתו לקבוע סעודתו על זה, ותוך כדי אכילה נמלך ורוצה לקבוע על זה סעודתו, יכול להמשיך באכילתו על סמך ברכת מזונות שברך בתחילה, ואינו צריך לברך עתה המוציא.
- ה. מה שמצוי בכמה סעודות מצווה, שמביאים חלות ולחמניות מתובלות בסוכר בורקסים וכו', ומודיעים לצבור שאין צורך בליטול ידיים, כיוון שמברכים עליהם בורא מיני מזונות (באופן שהמתיקות ניכרת), יש להעיר, שאם קובעים סעודתם עליהם ואוכלים שיעור כ-216 גרם, צרכים לברך המוציא וברכת המזון. לצערנו מחוסר ידיעת משקל המזונות מגיעים בקלות ל-216 גרם לכן צריך אדם לדעת את משקל המוצרים שאוכל. לדוגמא: לחמנה מתוקה משקלה כ-90 גרם, בורקסים, קוראסונים גדולים כ-80 גרם.

## מעשה שהיה

**אני לא אוכל כשר כי הקב"ה ציווה – הרב גליס בסיפור מרגש** וכך הוא התחיל באחת הטיסות שלי, משך את תשומת ליבי איש שישב לשמאלי ואכל קציצת בשר לא כשרה, על מעטפת הארוחה שלו הייתה תווית עם שמו: מר ווינשטיין, שמו מעיד על יהדותו. נשענתי אחורה והמתנתי שיסיים את ארוחתו, ופניתי אליו, "תסלח לי אדוני, אני לא מתכוון להיות חוצפן או לפגוע בך, אבל אפשר לשאול אותך שאלה? "בטח" ענה.

"אתה יודע שאתה יכול לבחור בארוחה כשרה בטיסה הזו?" **הוא נעץ בי מבט וענה "אני לא אוכל כשר."** למה אתה מתכוון? אתה מתכוון שבביתך אתה שומר על כשרות אבל מחוץ לבית אתה אוכל הכל? או שמא כשרות היא בעיניך מצווה שאינה חשובה? לא, הוא ענה, אני לא אוכל כשר משום שזו היא בחירתי החופשית. בחרתי בה מכיוון שהקב"ה ציווה זאת, וכל דבר שהקב"ה אומר, **אני עושה בדיוק להיפך.**

נדהמתי לשמוע את האיבה שבקולו ועוד יותר נדהמתי כשראיתי קעקוע על זרועו כשהפשיל שרווליו. "אתה באמת רוצה לדעת?" שאל אותי. שמתי לב שהוא מדבר כאילו עניין זה מתרוצץ בראשו מזה זמן רב, ושכעת הוא רק מבטא את רגשותיו בקול, הנהנתי לו בראשי והוא המשיך. 'זה היה הבן שלי... " הוא אמר, זה היה הדבר האחרון ששבר אותי, החזקתי מעמד לאורך כל הדרך עד שיום אחד כבר לא יכולתי, במהלך כל זמן שהותי במחנה הריכוז, הייתה לי רק שאיפה אחת, **לראות את הבן שלי, קסריאל מנחם**, משתחרר מהמחנה, אימא שלו כבר מזמן הלכה לעולמה, יחד עם האחים והאחיות שלו, אבל אנחנו נשרוד! בזה הייתי בטוח. יום אחד, כל האסירים כונסו למסדר, במקום היו מספר דלתות סודיות לכניסה לשטח בו מבצעים תליה מרוכזת של אנשים, הייתה זו תחושת אימים, בני אחז בידי בעוצמה שכמעט ועצרה את הדם בעורקיי, כולנו התחלנו לרוץ בבהלה כדי לברוח מקו האש, איבדתי את בני במהלך הכאוס שנוצר ומאז לא ראיתי.

**כעבור זמן מה סיפרו מכריי מהמחנה, שראו חייל שאחז בבני וירה בו, כשהוא מוחה את דמעותיו הוא המשיך בכעס, "הקב"ה אמר להביא ילדים, אני הבאתי, והוא לקח לי אותם, את כולם" אז עכשיו, כל מה שהקב"ה אומר אני עושה בדיוק ההפך. הוא מצווה לאכול כשר, אני אוכל טרף, הוא אומר לשמור שבת, אני נוסע ברכב והולך לעבודה, אני לא מעוניין לשמור אף אחת מהמצוות, כל מה שהוא אומר אני עושה ההפך. הייתי כה נדהם לשמוע את סיפורו, שלא יכולתי לומר מילה במהלך שש שעות הטיסה הנותרות שררה דממה מוחלטת בינינו, נחתנו ביוסטון וכל אחד הלך לדרכו. לא חלמתי שאפגוש בו שוב.**

חלפו ארבע שנים, והחלטתי לנסוע עם משפחתי לטיול בארץ הקודש, ארץ ישראל, לקראת החגים. תרנו וטיילנו בכל חלקי הארץ. יום הכיפורים הגיע, ולתפילת היום הקדוש הצטרפתי לבית כנסת בסמוך לשכונת מאה שערים, יצאתי החוצה כדי לשאוף מעט אוויר צח, כשהבחנתי בדבר מוזר, איש זקן יושב בתחנת האוטובוסים ומעשן, הייתי בהלם, אדם שבחר לעשן דווקא במאה שערים ביום הקדוש ביותר בשנה? הבטתי בו שוב והנה אני מזהה את מר ווינשטיין. הבנתי שניתנה לי הזדמנות נוספת מהשמיים. אין זה מקרי שאני נפגש עימו דווקא ביום הקדוש ביותר בשנה.

ניגשתי אליו, "הנה שוב אנו נפגשים. מצחיק איך החיים מפגישים בין אנשים והם תוהים מה הסיבה או המסר המסתתר בכך. השנים חולפות ושוב דרכיהם מצטלבות, ואולי אז הם מבינים מדוע הם נפגשו מלכתחילה. אני בטוח שאתה יודע שהיום יום כיפור, בבית הכנסת עומדים להגיד את תפילת "יזכור" **לאזכרת שמותיהם של הנפטרים, בוא איתי והזכר את שמו של בנך שמת על קידוש ה', והתפלל לעילוי נשמתו. זאת יכולה להיות אולי ההזדמנות היחידה שלך להזכיר את שמו של בנך, אתה לא חושב שהגיע הזמן להזכיר את שמו בבית דין של מעלה?** דמעות מלאו את עיניו, חבקתי את זרועו בשלי, והובלתי אותו לבית הכנסת, אל עמוד החזן, שם ביקשנו ממנו לערוך תפילת אשכבה מיוחדת, מר ווינשטיין נשען ולחש את שם בנו: "קסריאל מנחם בן יחזקאל סרגה"

פניו של החזן הפכו לבנות, אגלי זיעה צצו על מצחו ועיניו בלטו כאילו חיטבו לצאת ממקומם, הוא סב על מקומו **לעברנו, וזעק בקול חנוק, אבא!!! ואז התעלף.**

### ---מעשה שהיה - אל תתעקש מדי לשנות את רצון השם---

**לפני כ-900 שנה חי ה"אבן עזרא".** הוא היה אחד מגדולי התורה שבכל הדורות והיה גאון גדול בכל שטח. אבל, רוב ימיו חי בעניות קשה ומרודה (שכנראה בגללה - זכה לכתר תורה זה). רבי אברהם אבן עזרא ראה בבירור שמזלו הגשמי הוא "ביש": בכל מה שנגע הפסיד, כל מה שניסה - נכשל. הוא חיבר שיר בו כתב כי לפי רוע מזלו אם יחליט להיות סוחר נרות (להאיר בלילה), לא תשקע יותר השמש... ואם יתחיל להתפרנס ממכירת תכריכים אז יפסיקו האנשים למות...

פעם אחת החליטו תלמידיו להעשירו. הם ידעו כי בצדקתו לא יקבל מהם מתנה, ולכן התחכמו וזרקו דינר זהב בדרך מביתו לבית המדרש, כדי שיחשוב שזו מציאה כשרה, ויקחנה... והנה למחרת, איחר האבן עזרא לבוא! תלמידיו שחששו לו ויצאו לקראתו, ראו אותו מגשש בדרך כשעל עינו קשורה מטפחת... לפליאתם, הסביר כי בברכו היום בבוקר "פוקח עיוורים", נתעורר שכדאי היה לנסות פעם איך מרגיש עיוור, כדי שירגיש היטב את חסד ה' שנתן לו עיניים... ולכן קשר מטפחת והלך כך.

מובן, שאת הדינר הוא לא ראה, התלמידים רצו תיכף למקום שהשליכו את הדינר, ולא מצאוהו. כבר זכה בו אחר.. **אז הבינו כי ה"מזל" הזה הוא רצון הבורא, ואל להם להתערב ולשנותו.**

**מעשה באדם אחד שהיו לו ארבעה בנים**, רצה האב שבניו יחכימו ולא ישפטו את הדברים הנקרים להם בחיים בצורה פזיזה ומהירה. מה עשה אותו אב? שלח את בניו אל העיירה הרחוקה ביותר ממקום מגוריהם וציווה עליהם ללכת אל מתחת לגשר ולהתבונן בעץ הבודד הגדל שם ולחזור ולספר לו מה ראו. הבן הראשון נשלח בחורף. הבן השני נשלח באביב. הבן השלישי נשלח בקיץ. הבן הרביעי נשלח בסתיו. לאחר שחזרו כולם, אסף האב את ארבעת בניו וביקש מהם לתאר לו מה ראו. **הבן הראשון** תיאר בפניו את העץ היבש המצולק והמכוער שראו עיניו. **הבן השני** תיאר את העץ מלא ניצנים ירוקים והרבה הבטחות מסתרות בהם. **הבן השלישי** לא הפסיק להתפעל ממראה העץ הפורח והמשכר בריח המתוק של הפריחה, - יופיו כבש אותי סיכם הבן. **הבן הרביעי** תיאר בפני האב את העץ הכורע תחת עומס הפירות הבשלים שכולם הבטחות ומימוש התקוות. הקשיב האב לבניו ובאותה דממה שהם הקשיבו למוצא פיו פתח ואמר - כולכם צודקים, כל אחד מכם ראה את העץ בעונה אחת מחייו, אבל עיניכם הרואות כי אי אפשר לשפוט את העץ ואיכויותיו על פי עונה אחת בלבד. **אף האדם כך שהרי נאמר "כי האדם עץ השדה"** מהות האדם וחיינו ניתנים למדידה רק כאשר הוא משלים את עונות חייו. אם תוותרו על החורף, תפסידו את הבטחת האביב, היופי של הקיץ והציפייה לסתיו. אסור לנו לתת שכאב של עונה אחת יהרוס את ייתר העונות, לכן אין לשפוט את החיים על פי כאב של עונה אחת, תמיד, אבל תמיד בסוף אחרי העונה הקשה יבואו ימים טובים יותר שיגשימו עבורנו את ההבטחה והתקווה, סיכם האב דבריו.

**חשוב לדעת !!!!!!! בעקבות הזאת השעון שעה אחורה : סוף זמן קריאת שמע של שחרית לפי מג"א 08:01 ולפי הגר"א למאחרים 08:37**

**באחת ההרצאות ששמעתי נתן הרב דוגמא יפה : שאם נותנים \$ 100 למי שקורא קריאת שמע בזמנה ... אז למי שקורא קריאת שמע שלא בזמנה אולי בקושי \$ 1 .... מכאן לכל אלה שעדיין לא מצליחים להגיע לבית הכנסת בזמן. או אנוסים ומתפללים ביחיד. עדיף שיאמרו שמע ישראל תיכף לאחר ברכות השחר. ללא תפילין ולאחר מכן יאמרו שוב כשיניחו את התפילין..**

**קורא יקר שים לב !!!!!!! בתפילה חייב המתפלל להוציא את מילות התפילה מפי בצורה ברורה..וכן גם שעולה לתורה. יקרא בלחש ביחד עם החזן. אדם שקורא בעניים בלבד. בלא שהוציא את התפילה מפי..כאילו ולא התפלל כלל**

**העלון מוקדש : לעילוי יצחק בן רחל ת.נ.צ.ב.ה ומנוחתו כבוד**

<p>הרב הצדיק הרב אליעזר שלמה שיק בן מלכה ת.נ.צ.ב.ה הרב הראשי, ישראל לזר בן יואל יהודה ת.נ.צ.ב.ה הרבנית רחמה אביחצירא בת פרחת ת.נ.צ.ב.ה ר' דוד בן פרחת למשפחת בן יש ת.נ.צ.ב.ה ניסים (לעזי) פרץ בר פרחת ת.נ.צ.ב.ה אלי (אליה) אילון בן אליס ת.נ.צ.ב.ה. החייל סיני בן טוראן ושקורן דודפורת.נ.צ.ב.ה. אלי (אליה) אילון בן אליס ת.נ.צ.ב.ה. עשהמנורי בת אסתר ת.נ.צ.ב.ה. ראובר אשר בן פרחת ויוסף ז"ל ת.נ.צ.ב.ה. שלמה בן מול טוב ת.נ.צ.ב.ה. שמואל אלבן בן זוהרה ת.נ.צ.ב.ה. אשיר [מסעד] יצחק בן עשהמנורי ת.נ.צ.ב.ה. יוסף שנקורני בן אירן ת.נ.צ.ב.ה. ניסים אדרי בן אסתר ת.נ.צ.ב.ה. יעקב ממן בן שרה ת.נ.צ.ב.ה. וסיה בת סולטנת.נ.צ.ב.ה. יעקב סולטנת.נ.צ.ב.ה. זוהרה בת בתיה ת.נ.צ.ב.ה. יעקב סולטנת בן רימה ת.נ.צ.ב.ה. צבי עזרא בן גורג'יהת.נ.צ.ב.ה. אושרת עזרא בת הלח ת.נ.צ.ב.ה. שם טוב מרציאנו בן מרים ת.נ.צ.ב.ה. אלי (אליה) אילון בן אליס ת.נ.צ.ב.ה. יוסף בן נוימה למשפחת בן דוד ת.נ.צ.ב.ה. עבדלה בן ויקטוריה ת.נ.צ.ב.ה. יוסף שמש בן שמחה ת.נ.צ.ב.ה. יעקב חרומן בן פלורה ת.נ.צ.ב.ה. יוסף יואל בן מרים ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>תנה רבקה בת פנחס ת.נ.צ.ב.ה. מאיר בן זאב ת.נ.צ.ב.ה. דוד נבאי בן פרחת ת.נ.צ.ב.ה. רובי מחשב בן סביחת.נ.צ.ב.ה. יעקב אילון בן שמחה ת.נ.צ.ב.ה. דורון משה בן רחל ת.נ.צ.ב.ה. פלורה בת אסתר ת.נ.צ.ב.ה. פרלה בת לאה ת.נ.צ.ב.ה. יצחק אשר בן מרים ת.נ.צ.ב.ה. פרחת בת צ'חלת.נ.צ.ב.ה. זהבה בת נורית ת.נ.צ.ב.ה. יצחק אשר בן מרים ת.נ.צ.ב.ה. קינה בת מול ת.נ.צ.ב.ה. עלזיה דרעי בת חנה ת.נ.צ.ב.ה. זהבה בת נורית ת.נ.צ.ב.ה. פרחת בת צ'חלת.נ.צ.ב.ה. יוסף בן ישעיה ת.נ.צ.ב.ה. מסעודה בת אסתר ת.נ.צ.ב.ה. חרייה בת רבייהת.נ.צ.ב.ה. עמושי בן רחל צ.נ.צ.ב.ה. פרחת בת נעימה ת.נ.צ.ב.ה. יצחק דרעי בן מרים ת.נ.צ.ב.ה. יעקב חמו בן פרחת ת.נ.צ.ב.ה. זבולון בן יצחק שפירא ת.נ.צ.ב.ה. שמחה בת עישהת.נ.צ.ב.ה. גוליש בת נעימה ת.נ.צ.ב.ה. רחל בת משה ת.נ.צ.ב.ה. ציון אבו בן מסעודה ת.נ.צ.ב.ה. יצחק אילון בן רחל ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>חנה בת עישהת.נ.צ.ב.ה. עובדיה בן סולטנת.נ.צ.ב.ה. סרנו עובדיה בן סולטנת.נ.צ.ב.ה. מסעד דודן בן עישהת.נ.צ.ב.ה. יהודה שריקי בן יקוסת.נ.צ.ב.ה. רבי שלמה נירון בן פרחת ת.נ.צ.ב.ה. טוראןדודפור בת סולטנת.נ.צ.ב.ה. אליהו זוריקן בר זוהרה ת.נ.צ.ב.ה. מסודי בת אסתר פרץ ת.נ.צ.ב.ה. גרשון חודד בן פורטונה ת.נ.צ.ב.ה. אליהו שמש בן מול ת.נ.צ.ב.ה. יהודה בן עישהת.נ.צ.ב.ה. שמעון בן זוהרה ת.נ.צ.ב.ה. אסתר אדרי בת סוליקת.נ.צ.ב.ה. מנשה אדטו בן קלו ת.נ.צ.ב.ה. חנה רבקה בת פנחס ת.נ.צ.ב.ה. יוסף דודן בר סעדה ת.נ.צ.ב.ה. דוד נבאי בן פרחת ת.נ.צ.ב.ה. לוי בוסאני בן דוד ת.נ.צ.ב.ה. עמושי בן סטריהת.נ.צ.ב.ה. עישה בת מסעודה ת.נ.צ.ב.ה. עלזיה בת חנה ת.נ.צ.ב.ה. עמרם בן מסעודה ת.נ.צ.ב.ה. סעיד סעדיה בן טראגא ת.נ.צ.ב.ה. קילס גילה בת בתיה ת.נ.צ.ב.ה. אסתר בת רחל ת.נ.צ.ב.ה. יוסי בן שושן בן רחל ת.נ.צ.ב.ה. ניסים בן זאב ת.נ.צ.ב.ה. הירודי בן דולי בריח ת.נ.צ.ב.ה. סלים בן חביבה ת.נ.צ.ב.ה. ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>לעילוי נשמת אנדרה בת בתיה גבריאל אלס בן רחל ת.נ.צ.ב.ה. יוסף מיארה בן אסתר.נ.צ.ב.ה. ויקטוריה בת רוזה ת.נ.צ.ב.ה. חיים פרץ בן סוליקת.נ.צ.ב.ה. שלמה כחן בן סולטנת.נ.צ.ב.ה. שמעון כחן בן חנה ת.נ.צ.ב.ה. אברהם דנינו בן אסתר ת.נ.צ.ב.ה. ראובן אורן בן זוהרה ת.נ.צ.ב.ה. סוליקה בת אסתר ת.נ.צ.ב.ה. יואל בן מרים ת.נ.צ.ב.ה. סעדה דודן בת רחמה ת.נ.צ.ב.ה. יוחאקאל יצחקי בן רבייהת.נ.צ.ב.ה. מכלוף בן פרחת פדידהת.נ.צ.ב.ה. אברהם בן סנאס.נ.צ.ב.ה. אברהם בן רחל ת.נ.צ.ב.ה. משה בן זאב ת.נ.צ.ב.ה. שי אביטן בן רחל ת.נ.צ.ב.ה. יעקב חמו בן פרחת ת.נ.צ.ב.ה. מירי צרויה בת עישהת.נ.צ.ב.ה. עלזיה אסמלס בת פרחת ת.נ.צ.ב.ה. מסרי ציון בן משה ת.נ.צ.ב.ה. תורה בת טחפה לבית לבידות.נ.צ.ב.ה. הרב ישעיהו שטיין בן ליהה ת.נ.צ.ב.ה. רגוב בת גיאהרת.נ.צ.ב.ה. יחיא בר רוחמה ת.נ.צ.ב.ה. אברם בת עמומה ת.נ.צ.ב.ה. מנשה בת ויקטוריה נבאי ת.נ.צ.ב.ה. מישאל בן אחרון ת.נ.צ.ב.ה. עליהבתחנה (אנט). מסעודהבתאסתר, וורהבתרצה, נאוהבתמריםלמשפחתמלאכי (זוירה), יהודיתבתמול</p>
---	---	--	---

**העלון מוקדש : לבריאותם לשמירתם ולהצלחתם ברוחניות ובגשמיות של: נתנאל, אשר אושר, והודיה בני שולמית. אדל חנה בת טל. הילה, טל ועדן בנות כרמלה. יחיאל בן חנה. שולמית בת מרים. אליעזר בן חנה. אסתר בת חנה. שלמה, שחר אשר, דוד שמעון, דניאל בני אסתר. בן דוד בן אלינור. רינת, וסימה בנות מלכה. דוד בן פרחת. מלכה בת חרייה. משה בן חנה ובני משפחתו. אבי בן ציפורה. והצלחת זיוה בת בידה ובני משפחתו. דוד בן מול ובני משפחתו. פנחס בן דנה ובני משפחתו. רחמים בן עליזה. שולה שיל בת חנה. אשר אסף בן רות ורפאל רביד בן ונדי. משפחת יוסף ברוחניות ובגשמיות. סימון דניארו בן מיכאל ובני משפחתו טליה ורונה בנות אילנה. לרפואת השלמה ובמהרה של: הגה"צ הרב אליעזר ברלנד בן עטיה. הגה"צ הרב יאשיהו יוסף פינטו בן זרחי. יזר בן פאני. יצחק זקן בן מרים, רפאל בן מלכה. ונתן יעקב בן ליהה. ויולט ציפורה בת דבורה. מסעוד בן סעדה. לערבה בת דורה. שאול עשהאל בן שרח. אליה בן רימונהטובה בת עלזיה (ליאורה). מלכה בת חרייה מרים בת אסתר. חנייה יוסף בן מסעודי. חנייה בן חנה. אברהם בן רחל. שמעון דתן בן מרים. עידן אברהם חי בן שושנה. רועי בן אתי. לוי בן אסתר. הפעוט מאור ניסים בן זהבית. ג'קלין לוי בת סעדה. נדרה בת נעימה. מימי שמחה בת אסתר. דוד בן רחל. דוד בן מול. שאול בן חנה. אהרון יוסף בן איליה. מאיר בן איליה. חמי בן רחל. מרסל בן אליס. אדיר שלום. מרדכי בן רינה (סולטנת). מושיס בן אסתר. ציפורה כחן בת פרחת. עומר בן ליאורה. מלכה בת וסניה. ודנה חולי עמנו ישראל לזיווג חנון: רגנה בת אילנה. רגנה בת אילנה בת אליס עלזיה. אמנון בן אסתר, אדיר שמעון בן ציפורה. רביד בן ונדי. למורן ולמור בנות שמחה סימני. שירן וחוה בת בנות אירית. קרן בת אסתר. לזרע של קיימא: לנתנאל בן שולמית ומיטל בת אורלי. לשירן בת איריס, בת חוה בת שמחה. דוד בן מול ועדן בת מרינה. נוי בת גולדי, שמואל בן יפה. מיטל בת יפה, שלום בן פיבי, לעינב רייה בת מלכה ורפאל בן רינה. אסתר. דניאלה בת מלכה ורפאל בן אסתר. לחן בת נוגה. ליהי בת דרית ועידן בן שאול ויולט ציפורה. לרפואת נתן ביתן בן מזלה, לדניס גליה בת שמחה, נהוראי נתן בן עלזיה מיכל.**

**הודעת מערכת: ניתן לצפות בעלון גם באינטרנט בכתובת: [www.hesdey.co.il](http://www.hesdey.co.il) הודעה: אחות יקרה ! ידוע לך על יהודיה שנקלעה לקשר עם גוי? התקשרי 1800-366-100**  
 סודיות מובטחת\* אין לקרוא את העלון בשעת התפילה - טעון גניזה.